

Vittring Av Liv

Siebenbürgen

I ständig skönhet stadd
Bevingad min bane var
Med lystna blickar mätte hon
Den tid jag hade kvar....

Min ålderdom hon stal
Hon skändade min grav
Min bädd för evig vila
Dess mardrömslika kval

Jag känner vittringen av liv
Från hjärtan som än slår
Den rider på en kylig bris
Till platsen där jag står....

Men ändå älskar jag
Så som jag aldrig gjort förut
Jag älskar nattens mörker
Och mitt liv tar aldrig slut

I en iskall krypta
Ifrån solen jag mig döljer
Men då natten vankas
I dess spår jag hungrigt följer....